

[Socialministeren.]

En saadan Ændring skønnes saa meget rimeligere, som Resultatet ellers maa antages at blive det, at de omhandlede selvstændige erhvervsdrivende kommer til at betale deres Forsikring for de første 13 Uger efter Tilskadekomst ved Arbejde i egen Virksomhed saa at sige dobbelt, og for Sygekasserne er den økonomiske Betydning af Begrænsningerne ringe.

Jeg skal dernæst nævne Lovforslagets § 7, der gaar ud paa at bemyndige Socialministeren til at fastsætte, hvilket Vederlag der skal svares for de Obduktioner, der i Henhold til Ulykkesforsikringslovens § 4 foretages efter Forlangende af Direktoratet for Ulykkesforsikringen, og for Embedslægenes Medvirken ved disse Obduktioner. Dette Forslag er, som det nærmere fremgaar af Bemærkningerne til § 7, begrundet i Erkendelsen af, at en Embedslæges Medvirken ved de i Henhold til Ulykkesforsikringsloven af Direktoratet forlangte Obduktioner er af en særlig Karakter i Forhold til de Embedslægen i Henhold til Loven om Embedslægevæsenet paahvilende Pligter, og paa tilsvarende Maade ligger Forholdet med Hensyn til de med selve Foretagelsen af Obduktionen forbundne Udgifter. En vis Forhøjelse af Taksterne synes derfor i begge Tilfælde rimelig.

Ved Lovforslagets §§ 2 og 10 foreslaas der visse mindre Ændringer i de gældende Regler om Ulykkestilfælde indtrufne under Forsøg paa Livredning. Ulykkesforsikringslovens § 75, Stk. 2, hvori disse Regler findes, kan efter Socialministeriets Fortolkning kun antages at omfatte Redning af Menneskeliv her i Landet, men paalægger paa den anden Side Staten Pligt til at udrede Erstatningen for alle Ulykkestilfælde af denne Art, der indtræffer her i Landet. Dette vil i begge Retninger kunne give ubillige Resultater. Dels bør nemlig de Personer, der er beskæftigede i Udlandet under saadanne Forhold, at de i øvrigt er ulykkesforsikrede, f. Eks. Søfolk og Gesandtskabspersonale, ligesom før 1933 være forsikrede ogsaa imod Ulykker under Livredning, naar Livredningsforsøget sker i Forbindelse med deres Arbejde, dels skønnes der for saadanne Personers Vedkommende, i hvis forsikrede Arbejde Forsøg paa Redning af Menneskeliv indgaar som en normal eller endog væsentlig Del, saasom Brandvæsenets og Redningskorpsernes Personale samt Opsynet ved Søbadeanstalter o. lign., ikke at være tilstrækkelig Grund til, at Forsikringselskabet, der beregner særlige Præmier for saadant farligt

Arbejde, faar Ydelserne godtgjort af Staten. Ulykkesforsikringslovens §§ 3 og 75 foreslaas derfor ændret i Overensstemmelse med, hvad der efter det anførte skønnes at være den rimeligste Ordning.

Endelig skal jeg nævne, at det ved Lovforslagets § 12 er foreslaaet, at Ulykkesforsikringslovens § 80, Stk. 1, udgaar. Den dér foreskrevne Regel om Opslag paa et synligt Sted af en af Socialministeren godkendt Forsikringsattest, som af Forsikringselskabet tilstilles den forsikringspligtige samtidig med Kvitteringen for indbetalte Præmier, har nemlig vist sig i visse Tilfælde, at kunne virke direkte vildledende og maa paa den anden Side efter den nugældende Forsikringsordning anses for at have mistet sin oprindelige Betydning, saa at den nu nærmest maa betegnes som overflødig. Jeg henviser herved navnlig til Ulykkesforsikringslovens § 19, der sikrer, at de tilskadekomne i alle Tilfælde faar deres Erstatning.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til de specielle Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Bestemmelser, skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri, for at han kan fremsætte de to for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg har herved den Ære for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Lov om Ind- og Udførsel af Fisk*. Dette Lovforslag gaar ud paa en Forlængelse af Gyldigheden af den gældende Lov, som udløber med Udgangen af dette Aar. Loven er en Følge af de nye Handelsvilkkaar, som vi har maattet arbejde under i de senere Aar, og som nødvendiggør en Regulering af Ind- og Udførsel af Fisk, for at man kan opnaa de bedst mulige Resultater med Hensyn til Eksporten af Fisk. Det foreliggende Lovforslag indeholder ikke Ændringer af Betydning i Forhold til den gældende Lov. Den eneste Ændring, der er indført, er, at Loven nu foreslaas at skulle gælde i to Aar, 1938 og 1939. Tidligere har man kun haft en 1-aarig Lov, men der menes ikke at være nogen Grund til at drøfte disse Spørgsmaal hvert Aar.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og til Vedtagelse i det høje Landsting.

Det næste Lovforslag, som jeg skal